

Getipt door een bevriende biker kwam ik terecht op de website van Stef en Elias, www.solosride.be. De beschrijving van de routes en de uitdaging van de vele hoogtemeters trokken mijn aandacht. Een afspraak was snel gemaakt.

TEKST: HANS JELLES
FOTO'S: HANS JELLES, WORMERVEER & STEF

DE MOOISTE MOUNTAINBIKEROUTE

info

- **Route** Solo's ride;
- **Lengte** 53 kilometer;
- **Ondergrond** bos, stenen, modder en een paar stukjes asfalt;
- **Welk weertype** Bij flinke regen is de route te zwaar;
- **Omgeving** bos;
- **Moeilijkheidsgraad** te zwaar;
- **Bijzonderheden** alleen geschikt voor zeer ervaren mountainbikers!
- **Hoogtemeter** 1750 meters

Stef en Cees genieten even van de rust en het uitzicht.

Elias en Stef, de bedenkers van wel heel bijzondere routes.

Voor wie wil oefenen, zijn er klimmen die op de Alpenmanier genomen kunnen worden.

Deze route was min of meer een thuiswedstrijd, aangezien ik vaak vanuit het Centre Cycliste de Remouchamps (CCR) in de Ardennen fiets. Zo ook nu: in de vroege ochtend ontmoeten we Stef hier bij de koffie. Hij legde uit dat de lange route van 108 kilometer ooit bedacht was om een marathon met zo veel mogelijk hoogtemeters samen te stellen. Aanleiding was dat er een wereldkampioenschap-marathon gehouden zou worden in Verviers met maar liefst 4.000 hoogtemeters. Het waren er uiteindelijk minder, maar Stef en Elias vroegen zich af of dat misschien wel kon in België. Ze kwamen daar net niet aan, de hoogtemeter bleef na 108 stevige kilometers steken bij 3.800 hoogtemeters. Vanzelfsprekend nog altijd veel te veel voor een dagtochtje. Gelukkig is een deel van de route ook als afzonderlijke tocht te rijden. Dat deden we vandaag.

Startplaats

Gewoonlijk start deze route bij het viaduct van de snelweg E25 in Remouchamps. Zoals gezegd, startten wij vanuit het CCR. Direct vanuit het startpunt was het volle bak dalen. Onderaan bij

het viaduct van de E25 volgde meteen een verschrikkelijk lange, steile asfaltklim. Zo direct na de start is zo'n klim echt pijn lijden, het lichaam wil gewoon nog niet. Bovenaan draaiden we het bos in om meteen technisch te dalen. Wat is het hier mooi, en wat moeten we weer wennen aan het technische dalen! We kijken onze ogen uit in het eerste stuk. Dat belooft veel goeds voor de rest van de route.

Rivier

Stef, onze gids van vandaag, zet het tempo er flink in en we moeten dan ook de hogere hartslagzones aanboren. Op en neer gaat het in dit eerste stuk, om daarna abrupt te eindigen op de grote weg die langs de rivier de Amblève loopt. Als we deze weg verlaten, rijden we een stukje door Nonceveux en nemen we daarna een smal paadje langs een huis. Na wat stijgen en dalen volgt de route de uiterwaarden van de Amblève, die we nu blijven volgen. Het pad kan behoorlijk modderig zijn, wat goed te zien is aan de stukken opgedroogd slijk (een alternatieve route is mogelijk vanuit Nonceveux). Maar vandaag is het droog en rijden we met prachtige uitzichten langs de rivier.

Kloof

We sturen tussen de vele stammen en takken door en genieten van de route en het uitzicht. Eerst rijden we nog redelijk vlak, maar dat verandert steeds meer in stijgen en dalen. Als we rechtsaf van de Amblève afdraaien, stijgt het flink en rijden we een soort kloof in. Stef geeft aan dat we eerst de kloof omhoog rijden en dan aan de overkant weer naar beneden. Gevolg is dat we na een zware inspanning beloond worden met een prachtige afdaling. Zo vervolgen we de route door het bos. Na nog een prachtige kloof eindigt dit pad in een zware technische afdaling (let op, de groene stenen zijn ook bij droog weer spekglad!)

Hoogtemeters

Nu steken we de asfaltweg die naast de Amblève loopt weer over om aan een niet technische, maar wel zware klim te beginnen. Deze klim heeft de meeste hoogtemeters die je in dit gebied kunt rijden. We zijn dan ook vele minuten bezig als we uit het bos klimmen en boven geraken. Hier draaien we een breed bospad op en lurken we aan onze waterzakken. Gelukkig gaat het hier vals plat naar beneden en kunnen we even bijkomen.

Heelhuids

De paden waar we nu op rijden zijn af en toe breed, maar liggen bezaaid met keien. Afdalingen op deze paden zijn flink opletten. We rijden af en toe van zo'n breed pad af om weer over een singletrack naar een volgend pad te gaan. Vooral op de singletracks is het zaak goed te sturen, om niet een voetje aan de grond te zetten. Als Stef stilhoudt, denken we dat hij moe is. Helaas dat is niet het geval: hij wil ons waarschuwen voor de afdaling die we nu krijgen. Niet overbodig, want als we daarna dalen, moeten we alle techniek uit de kast halen om heelhuids beneden te komen.

Hoge Vennen

Onderaan is het weer klimmen, maar nu stijgen we naar een stuk van de Hoge Vennen. Hier mogen we over kleine paadjes door het landschap laveren. Gelukkig is de ondergrond droog, wel ligt het vol met stenen en moet je goed blijven sturen. Als we nu afdalen, rijden we door een druk wandelgebied. Vele Belgen komen hier in het weekend langs de "Ninglinspo" wandelen. De afdaling langs dit riviertje nodigt uit om volle bak te gaan, maar pas op voor wandelaars en voor de wateroversteken die flink glibberig kunnen zijn. Onderaan eindigen we bij een parkeerplaats met bijbehorend café. Doordeweeks is dit café alleen laat in de middag

Gelukkig is het droog op de hoge vennen.

De route loopt af en toe over schitterende bospaden.

open, in het weekend gelukkig ook 's morgens. Let op, het is een eenvoudig café. Wij nuttigen naast een kopje koffie onze zelf meegebrachte versnaperingen.

Moeilijk

Na de koffiepauze is het direct behoorlijk klimmen. De klim gaat lang door en is ook flink moeilijk. We klimmen parallel aan hoe we net gedaald zijn. Door de bomen zie je vaak prachtige doorkijkjes naar de "Ninglinspo". Als we boven zijn, gaan we links af de brandgang in. Je rijdt nu als op een op de tekentafel getrokken kaarsrechte lijn door het bos. Het uitzicht is schitterend en de ondergrond is bezaaid met wortels. Gelukkig is het droog, met regen is dit stuk echt gevaarlijk! Op mijn GPS zie ik dat ik al op kilometer 42 zit en ik heb nog lang niet genoeg van deze mooie route (de benen voelen overigens al zwaar aan).

Geluk

Als we van de brandgang afrijden, eindigen we op de kruising met de N69 en de Rue de Spa (waar het CCR aan ligt, onze startplaats). Hemelsbreed is het nu nog maar één kilometer naar onze auto, maar de route steekt over en duikt het bos weer in. Heerlijk rijden we over wat bredere paden omhoog en naar beneden. De klimmen zijn wat minder zwaar en de afdalingen wat minder technisch. Het bos is nog steeds overweldigend mooi. Als we na een snelle afdaling linksaf omhoog worden gestuurd, is het uit met de pret. Er wordt ons een wel heel steile klim voorgeschoteld. Het lukt mij met het laatste restje kracht op de fiets te blijven, dat is meer geluk dan wijsheid. Helaas is na dit eerste steile stuk de klim niet over en stijgt hij door tot nog een gemeen steil stuk. Dit is voor sommigen de doodsklap en de voet gaat uit het pedaal. Bovenop puffen we uit en klagen wat tegen elkaar over deze steile uit-smijter. Helaas meldt Stef dat we nog een laatste steile puist krijgen die wel iets minder steil is, maar wel langer. Op naar deze laatste klim.

Geulen

Gelukkig komt na stijgen het dalen; we genieten eerst van een prachtige afdaling. Onderaan steken we de beek over en beginnen we aan de laatste klim die veel stuurmanskunst van ons vraagt. Over het pad lopen diepe geulen.

Ondanks de zon is het op deze route vaak erg donker in het bos.

Deze route downloaden

Wil je de hier beschreven route bekijken, downloaden en/of meer informatie hebben, ga dan naar www.bikefreak-magazine.nl en kies de rubriek gps-routes.

Hier kun je de beschreven route downloaden in de vorm van een GPX bestand. Verder vind je er een filmpje over de route, een link naar Google Maps met de route en aanvullende actuele informatie over de route als er wijzigingen zijn opgetreden.

Jouw route voor andere mountainbikers

Voor deze rubriek kun je zelf ook je favoriete route aanmelden. Die route moet aan de volgende voorwaarden voldoen:

- tussen de 30 en 45 kilometer;
- zo min mogelijk over asfalt;
- het terrein moet vrij toegankelijk zijn of men moet ter plekke een toegangsbewijs kunnen aanschaffen.

Lever een korte beschrijving aan met in elk geval de volgende punten:

- ondergrond;
- geschikt voor welke weertypen;
- beschutting;
- moeilijkheidsgraad;
- bijzonderheden.
- Als je over foto's van de route beschikt kun je die ook meesturen.

Stuur ons de route toe, in bij voorkeur GPX formaat. Heb je de route niet digitaal, zorg dan voor een gedetailleerde afbeelding van de route, zodat we de omgeving goed kunnen inschatten.

Mail je inzending naar:

gpsroute@bikefreak-magazine.nl

(Splits bestanden groter dan drie mb in meerdere mails)

Ze moeten verschillende keren tijdens de klim overgestoken worden om boven te komen. Dat lukt, en als we langs een boerderij komen, zijn we terug bij ons startpunt.

Met een consumptie in de hand praten we na over de bijzondere route. Geweldig dat dit mogelijk is met de GPS en de inzet van mede-mountainbikers die hun route willen delen.

Kortom

Deze route is van een bijzonder kaliber. Ik durf hierbij te stellen dat dit de mooiste en zwaarste route is die ik op een acceptabele afstand van de Nederlandse grens kan rijden. Hiermee daag ik de lezer uit om ons nog iets mooiers te bieden!

Dat deze route absoluut niet geschikt is voor beginnende mountainbikers, zal duidelijk zijn. Ook gevorderde rijders zullen hier hun handen vol aan hebben, niet alleen aan de zwaarte, maar ook aan de techniek. Voor de liefhebber is er nog een vervolg: de 85- en de 108-kilometer versie. Waarbij gezegd mag worden dat de 108 echt voor de enkeling is weg gelegd. Beide zijn van het zelfde gehalte als de 55 kilometer, namelijk bijzonder mooi, zwaar en technisch!

Mocht je interesse hebben in die andere routes, kijk dan even op www.solosride.be. Vergeet niet om als je een route rijdt dit met een kort verslagje te melden bij Stef en Elias.